

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med lovforslaget er at fremme udlændinges mulighed for integration. En stærk ensidighed i bosætningsmønsteret modvirker efter regeringens opfattelse en afbalanceret kommunal integrationspolitik – ikke bare med hensyn til udlændinges fordeling inden for boligområderne – men også i forhold til tilrettelæggelsen af en række afledede kommunale opgaver vedrørende skoler, institutioner og kulturelle tilbud i lokalområdet.

Af en oversigt, som Indenrigsministeriet har udarbejdet, fremgår fordelingen af udenlandske statsborgere fra lande uden for de nordiske lande, EF og Nordamerika pr. 1. januar 1993 på de enkelte kommuner. Oversigten viser en betydelig variation i antallet af udenlandske statsborgere fra disse lande. Antallet varierer fra 5 til 1.282 pr. 10.000 indbyggere.

Det synes at være det typiske billede, at der er forholdsvis flest udenlandske statsborgere fra disse lande i kommuner med større bysamfund. Men oversigten viser, at der også blandt sådanne kommuner kan være betydelige forskelle i antallet.

F.eks. var antallet af udenlandske statsborgere fra lande uden for de nordiske lande, EF og Nordamerika pr. 1. januar 1993 i Ishøj Kommune 1.282 pr. 10.000 indbyggere, mens antallet i Gentofte Kommune, der også er en kommune med overvejende bymæssig bebyggelse, til sammenligning var 128 pr. 10.000 indbyggere.

Det er et hovedelement i lovforslaget, at der skabes hjemmel til, at kommunerne kan erhverve og udleje boliger for at fremme integrationen af udlændinge. Der gives hermed kommunerne mulighed for at udøve decentral styring som et væsentligt praktisk element i den samlede integrationspolitik over for flygtninge og andre indvandrere.

Initiativer, der som det foreliggende lovforslag virker i retning af en decentralt styret integrationsproces, vil også kunne modvirke de udslag af racisme og fremmedhad, som man – navnlig i Danmarks europæiske nabolande – har kunnet opleve, når mange

udlændinge koncentrerer i bestemte områder.

Lovforslaget er nødvendigt for at opfylde disse intentioner, fordi det ikke hidtil har været lovligt for en kommune at påtage sig sådanne opgaver.

På baggrund af den praksis vedrørende kommunernes deltagelse i boligforsyningen, der har udviklet sig, siden man i 1958 gennemførte boligstøttelovgivningen, er kommunerne afskåret fra at påtage sig opgaver i relation til den almindelige forsyning af borgerne med boliger, medmindre der foreligger hjemmel i skreven ret hertil, som det f.eks. er tilfældet inden for ældrelovgivningen.

Det antages dog, at kommuner, der før gennemførelsen af boligstøttelovgivningen havde erhvervet udlejningsejendomme, fortsat kan eje disse. Kommuner kan også med hjemmel i kommunalfullmagtsreglerne tilvejebringe boliger til visse persongrupper, der må antages at have specielle behov – forudsat at kommunerne i anden sammenhæng har særlige forpligtelser over for disse persongrupper.

Da kommunerne ikke har særlige forpligtelser over for udlændinge – forpligtelser, som kommunerne ikke også har over for kommunernes øvrige borgere – kan kommunerne ikke på ulovbestemt grundlag påtage sig opgaver i forhold til udlændinges integration på det boligmæssige område. Dette har bl.a. været fremme i en sag, hvor en kommune (Stenløse Kommune) ønskede at købe eller leje ejendomme med henblik på udlejning specielt til flygtninge.

Lovforslagets § 1 er således nødvendig for at give kommunerne hjemmel til ved udlejning af egne ny-erhvervede boliger at skabe mulighed for at sikre en bedre integration på udlændingeområdet.

Til formålet kan kommunerne købe eksisterende beboelsesejendomme, f.eks. udlejningsbyggeri, villaver, nedlagte landbrug m.v. Kommunerne kan endvidere købe og ombygge tomt erhvervsbyggeri. Endelig vil kommunerne kunne leje boliger med henblik på videreudlejning. Lovforslaget giver derimod ikke kommunerne mulighed for at opføre boliger, idet det eksisterende system med socialt boligbyggeri findes tilstrækkeligt.